Lietas Nr. 142234012
Lietas arhīva Nr. 104AA-0488-14/22

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā, 2014.gada 23.septembrī

Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģija šādā sastāvā:
tiesnese referente B.Būmeistere
tiesneses S.Gļazere, Ž.Vēvere
izskatīja **rakstveida procesā** Rīgā, Abrenes ielā 3, administratīvā pārkāpuma lietu, sakarā ar **/pers. D/, personas kods /personas kods/**, iesniegto apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2014.gada 31.janvāra spriedumu, un

k o n s t a t ē j a:

2011.gada 16.septembrī, ap plkst.14.59, Rīgā, uz A. Deglava ielas (iepretim Vagonu ielai) braukšanas virzienā no Pērnavas ielas uz Nīcgales ielas pusi, notika ceļu satiksmes negadījums starp vienā virzienā braucošiem transportlīdzekļiem: BMW 523 ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/ (turpmāk – transportlīdzeklis BMW), kuru vadīja /pers. F/; Mazda Premacy ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/ (turpmāk – transportlīdzeklis Mazda), kuru vadīja /pers. D/ (turpmāk – sūdzības iesniedzēja); VW Passat Variant ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/ (turpmāk – transportlīdzeklis VW), kuru vadīja /pers. I/; Mercedes Benz ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/ (turpmāk – transportlīdzeklis Mercedes Benz), kuru vadīja /pers. K/.

Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes (turpmāk – Iestāde) Patruļpolicijas pārvaldes Ceļu policijas bataljona inspektors par ceļu satiksmes negadījumu transportlīdzeklim BMW un transportlīdzeklim Mazda 2011.gada 16.septembrī sastādīja ceļu satiksmes negadījuma reģistrēšanas protokolu Nr. EZ 249147 (turpmāk – Ceļu satiksmes negadījuma reģistrēšanas protokols). Izvērtējot kopējo situāciju, Iestādes Ceļu policijas pārvaldes inspektors secināja, ka sadursmes iemesls starp transportlīdzekli BMW un transportlīdzekli Mazda bija sūdzības iesniedzējas rīcības neatbilstība Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr. 571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk – Noteikumi) 119. punkta prasībām. Līdz ar to sūdzības iesniedzējai 2011.gada 16.septembrī tika sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols Nr. PA 816257.

Iestādes Satiksmes administratīvo pārkāpumu izskatīšanas biroja Meklēšanas nodaļas priekšnieks sūdzības iesniedzējas klātbūtnē, izvērtējot lietas materiālus par sadursmi starp transportlīdzekli BMW un transportlīdzekli Mazda, saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 149.^{8}panta divdesmit piekto daļu 2011.gada 21.septembrī pieņēma lēmumu Nr. 050/PA 816257 (turpmāk – Sākotnējais lēmums), ar kuru sūdzības iesniedzēja saukta pie administratīvās atbildības par Noteikumu 119.punkta prasību neievērošanu, izsakot sūdzības iesniedzējai brīdinājumu.

Nepiekrītot Sākotnējam lēmumam, sūdzības iesniedzēja to apstrīdēja.

Izskatot /pers. D/ sūdzību par Sākotnējo lēmumu, ar 2012.gada 17.janvāra lēmumu Nr. 204 (turpmāk – Pārsūdzētais lēmums) Sākotnējais lēmums atstāts negrozīts un sūdzība noraidīta.

Ar Administratīvās rajona tiesas 2014.gada 31.janvāra spriedumu atstāts negrozīts Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2012.gada 17 janvāra lēmums Nr. 204 (administratīvā pārkāpuma protokols Nr.PA 816257), bet /pers. D/ sūdzība noraidīta.

Spriedumā tiek norādīts, ka lietā izšķirams jautājums, vai sūdzības iesniedzēja pamatoti saukta pie administratīvās atbildības par LAPK 149.^{8}panta divdesmit piektajā daļā minēto administratīvo pārkāpumu, kas izpaudies kā Noteikumu 119. punkta pārkāpums.

Noteikumu 119.punkts noteic, ka transportlīdzekļa vadītājam atkarībā no braukšanas ātruma jāizvēlas tāda distance, lai, priekšā braucošajam transportlīdzeklim bremzējot, būtu iespējams izvairīties no sadursmes, kā arī jāizvēlas tāds intervāls, kas nodrošina ceļu satiksmes drošību.

LAPK 149.^{8}panta divdesmit piektā daļa (šeit un turpmāk – redakcijā, kāda bija spēkā administratīvā pārkāpuma izdarīšanas brīdī) noteic, ka par drošas distances vai intervāla neievērošanu izsaka brīdinājumu vai uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam Ls 10 apmērā.

Lietā nav strīda, ka sūdzības iesniedzēja 2011.gada 16.septembrī ap plkst.14.59 uz A.Deglava ielas (iepretim Vagonu ielai) braukšanas virzienā no Pērnavas ielas uz Nīcgales ielas pusi bija iesaistīta ceļu satiksmes negadījumā starp vienā virzienā braucošiem transportlīdzekļiem. Lietā nav strīda, ka transportlīdzekļu secība pirms un pēc sadursmes, sākot no priekšā braucošā transportlīdzekļa, bija – transportlīdzeklis BMW, transportlīdzeklis Mazda, transportlīdzeklis VW, transportlīdzeklis Mercedes Benz.

Lietā ir strīds par to, vai sūdzības iesniedzējas transportlīdzeklis Mazda pirmais sadūrās ar tam priekšā braucošo transportlīdzekli BMW vai arī sadursme starp šiem transportlīdzekļiem notika tikai pēc tam, kad transportlīdzeklī Mazda ietriecās tam aizmugurē braucošais transportlīdzeklis VW.

LAPK 272.pants nosaka, ka institūcijai (amatpersonai), izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, jānoskaidro, vai ir izdarīts administratīvais pārkāpums, vai attiecīgā persona ir vainīga tā izdarīšanā, vai šo personu var saukt pie administratīvās atbildības, vai ir atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi, vai ir nodarīts mantisks zaudējums, kā arī jānoskaidro citi apstākļi, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Pārbaudījusi lietā esošos pierādījumus un novērtējusi Pārsūdzētajā lēmumā ietvertos argumentus, tiesa atzinusi, ka Pārsūdzētajā lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams. Tiesa uzskatījusi, ka sūdzības iesniedzējas izdarīto administratīvo pārkāpumu Iestāde ir pierādījusi.

LAPK 289.^{13}panta trešā daļa noteic, ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Ņemot vērā minēto, tiesa pievienojās Iestādes motivācijai un izvērstāku argumentu izklāstu šajā sakarā nenorāda.

Spriedumā tālāk tiek norādīts, ka papildus attiecībā uz sūdzībā tiesai norādītajiem argumentiem tiesa norāda turpmāk minēto.

Sūdzības iesniedzēja apšauba Atzinumu, jo tajā neesot pievienoti attiecīgi mērījumi un aprēķini, kas apstiprinātu apgalvojumu, ka sadursmi

izraisījusi sūdzības iesniedzēja. Līdz ar to sūdzības iesniedzēja uzskata, ka Atzinums ir paviršs un nepilnīgs.

Izvērtējot sūdzības iesniedzējas izteiktos iebildumus, tiesa norādījusi, ka no Atzinuma izriet, ka tas sniegts, pamatojoties uz ceļu satiksmes negadījuma materiāla kopijām un fotoattēliem no notikuma vietas (*lietas 9. un 32.-33. lapa*). Minēto tiesas sēdē apliecināja arī eksperts (*lietas 63. lapas otra puse*). No lietas materiāliem tiesa secina, ka ceļu satiksmes negadījuma vietā veiktie mērījumi ir fiksēti Ceļu satiksmes negadījuma reģistrēšanas protokolā (*lietas 26. lapas otra puse*). Tāpat ceļu satiksmes negadījuma vietā uzņemtajās fotogrāfijās ir redzami atsevišķi mērījumi (*lietas 39. lapa*). Ņemot vērā, ka minētie materiāli tika nosūtīti ekspertam Atzinuma sniegšanai un eksperts tiesas sēdē apliecināja, ka Atzinums sniegts, pamatojoties uz minētajiem dokumentiem, tajā skaitā, tajos norādītajiem mērījumiem, šādā situācijā nav pamata apgalvot, ka Atzinums būtu sniegts, neņemot vērā mērījumus.

Attiecībā uz to, ka mērījumi nav attēloti katrā no lietā esošajām fotogrāfijām, tiesa norādījusi, ka eksperts ir apliecinājis, ka no Atzinuma sniegšanai nosūtītajiem materiāliem izriet, ka transportlīdzeklis VW un transportlīdzeklis Mazda sadūrušies tikai vienu reizi (*lietas 63.-64. lapa*). Taču tas kopsakarā ar transportlīdzekļa BMW vadītāja un sūdzības iesniedzējas paskaidrojumiem (*lietas 16., 18., 30 lapa*), ka kopumā ir bijuši vismaz divi triecieni, liecina, ka pirmais trieciens ir bijis starp transportlīdzekli BMW un transportlīdzekli Mazda (starp pirmajiem diviem). Līdz ar to šādā situācijā transportlīdzekļu sadursmes vietu augstumu dažādi mērījumi nav nepieciešami. Ja reiz vizuāli starp transportlīdzekli Mazda un transportlīdzekli VW (starp otro un trešo) ir redzama tikai viena sadursme, papildus mērījumu pastāvēšana vai nepastāvēšana nevar mainīt Atzinumā konstatēto sadursmju secību. Minētā iemesla dēļ arī nav pamata šajā lietā noteikt papildu vai atkārtotu ekspertīzi. Līdz ar to tiesa nekonstatēja, ka Atzinums ceļu satiksmes negadījuma sadursmju secības noteikšanai būtu kaut kādā ziņā paviršs vai nepilnīgs. Tas, ka kādās citās lietās ir bijis paviršs Valsts tiesu ekspertīžu biroja darbs, nevar būt par pamatu, lai bez cita pamatota apsvēruma apšaubītu Atzinumā secināto. Tiesa nekonstatēja saprātīgu pamatu apšaubīt Atzinumā secināto, līdz ar to tiesa Atzinumu vērtējusi kā ticamu un pieļaujamu pierādījumu.

Bez tam, tiek norādīts, ka Atzinuma secinājumos iekļautais vārds „visticamāk" nenozīmē eksperta šaubas, bet ir saistīts ar eksperta atzinuma sniegšanas pieņemto formu un iespējamajiem secinājumu veidiem. Par to, ka eksperts nešaubījās par Atzinumā secināto, liecina arī tiesas sēdē uzklausītie eksperta paskaidrojumi.

Sūdzības iesniedzējas norādītajam, ka sākotnēji tika uzrakstīts cits paskaidrojums, kuru policijas darbinieks saburzīja un izmeta, tiesa nepiešķir nozīmību konkrētajā lietā, jo neatkarīgi no tā, vai sūdzības iesniedzēja sevis izraisīto sadursmi atzīst vai nē, tas nevar mainīt Atzinumā secināto sadursmju secību. Tā kā eksperts ir neatkarīgs un nav pierādīta viņa ieinteresētība konkrētajā lietā, bet sūdzības iesniedzēja šajā lietā ir ieinteresēta sev labvēlīga lēmuma panākšanā, tiesa lielāku ticamību piešķir Atzinumā secinātajam, kas saskan ar pārējo transportlīdzekļu vadītāju sniegtajiem paskaidrojumiem lietā. Tāpat norādāms, ka situācijā, kad policijas darbinieks gribētu sūdzības iesniedzēju piespiest uzrakstīt nepatiesu paskaidrojumu, būtu saprātīgi par šādu rīcību norādīt jau vismaz sūdzībā Iestādei. Sūdzības iesniedzēja to nav darījusi, bet šādu iespējamo situāciju atklājusi tikai tiesas sēdē. Turklāt sūdzības iesniedzēja tiesas sēdē nevarēja pamatot, kāpēc otrajā paskaidrojumā būtu rakstījusi jebko citu, nevis patiesību.

Par minēto spriedumu **/pers. D/ iesniegusi apelācijas sūdzību**, kurā lūdz atcelt pilnībā Administratīvās rajona tiesas 2014.gada 31.janvāra spriedumu un izbeigt administratīvo lietu pret viņu.

Apelācijas sūdzībā norādīts, ka policija viņu sodīja par distances neievērošanu kā sakarā esot izraisījusi sadursmi ar priekšā braucošo a/m. Ar Administratīvās rajona tiesas spriedumu policijas lēmumu atstāja spēkā. Viņa šim spriedumam nepiekrīt turpmāk norādīto iemeslu dēļ.

Policijas lēmums un tiesas spriedums pamatā ir balstīts uz Valsts tiesu ekspertīžu biroja (VTEB) 2012.gada 5.janvāra eksperta atzinumu Nr.11-1759 un vēlāk 2014.gada 23.janvāra tiesas sēdē eksperta sniegtajām liecībām. Uzkrītoši ir tas, ka atzinumā sniegtajiem apgalvojumiem nav pievienoti attiecīgi mērījumi un aprēķini, kuri šos apgalvojumus apstiprinātu. Piemēram, 2.1pp. l., 2.punktā teikts sekojošais: „... Automobilim Mazda strauji bremzējot, tā priekšējā daļa sasvērās uz leju un kontaktējas ar automobiļa BMW pakaļējo atdurstieni. Automobiļu deformācijas redzamas l.att. un 2.att. „Savukārt tālāk eksperta atzinuma 3.1pp. 2.rindkopā norādīts: „Automobiļa Mercedes vadītāja, neatbilstošas distances dēļ, izraisīja sadursmi ar automobili VW, kas savukārt ietriecās automobilī Mazda, kas atkārtoti kontaktējās ar automobili BMW". Attiecīgi no ekspertīzes izriet, ka jārunā par divu sadursmju uzslāņojumu uz a/m BMW. Šādā situācijā rodas loģisks jautājums, kādā veidā eksperts bez jebkādu aprēķinu un salīdzinošo mērījumu veikšanas varēja pateikt, ka sākotnēji viņa sadūrās ar a/m BMW.

Būtiski, ka arī pats eksperts tiesas sēdē apliecināja, ka nekādus mērījumus un uz tiem balstītus aprēķinus nav veicis (skat. 2014.gada 23.janvāra tiesas sēdes protokola 2.1pp.). Mans aizstāvis praksē ir pārliecinājies, ka bieži vien ekspertīzes, vienalga, vai tās ir sastādītas administratīvā, civilprocesa, vai kriminālprocesa ietvaros, sastāv gan no eksperta vizuālajiem novērojumiem, gan matemātiskajiem aprēķiniem, kurus vēl nereti papildina speciālās datorprogrammās, piemēram, PC Crash, izveidoti avārijas modeļi.

Ekspertīzē nav nekādu mērījumu un aprēķinu, kuri pamatotu, ka viņas a/m Mazda jau sākotnēji būtu sadūrusies ar a/m Mazda; nav pat minēts a/m BMW un Mazda augstums, cik augstas ir abas a/m normālā stāvoklī, kādos augstumos atrodas a/m deformācijas, vai un cik dziļi bija sasvērusies a/m Mazda. Ja viņas a/m Mazda ar a/m BMW sadurās bremzēšanas laikā, kad viņas a/m ir sasvērusies uz priekšu, bet pēc tam vēlreiz saduras ar a/m BMW, jo tiek tam uzgrūsta (paātrinājuma laikā a/m priekša atšķirībā no bremzēšanas paceļas uz augšu), tad varētu runāt par bojājumiem dažādās lokācijās uz a/m BMW aizmugures. Savukārt ekspertīzē nekas tāds nav analizēts, bet tik vien ir atsauce uz a/m BMW aizmugurējo atdurstieni, kas atrodas aptuveni vienā augstumā ar viņas a/m priekšējo atdurstieni un kas automātiski nenozīmē sadursmi viņas bremzēšanas laikā. Līdzīgi ir ar pārējiem apgalvojumiem, kas liek secināt, ka atzinums ir paviršs un nepilnīgs. Iespējams, eksperts par pamatu ņēmis CSNg dalībnieku paskaidrojumus, ko viņš nedrīkst darīt, jo tā jau ir citu pierādījumu novērtēšana, kas neietilpst eksperta kompetencē.

Tādējādi secinājumu par to, ka viņa pirmā ieskrēja a/m BMW, eksperts izdara pastarpināti, proti, spriežot no tā, ka iespējams (secinājums ekspertīzē norādīts tikai iespējamības formā, nevis, kā pārliecinošs apgalvojums), ka viņas a/m Mazda varēja būt tikai viena sadursme ar a/m VW. Turklāt šis secinājums un līdz ar to viss atzinums par sadursmes mehānismu izdarīts uz subjektīvu novērojumu pamata, kurus nav iespējams pārbaudīt, kā arī ekspertīzē nav pamatots ar pārbaudāmām zinātniskām metodēm. Līdz ar to nav pareizi tiesas secinājumi spriedumā par to, ka eksperts ir ņēmis vērā visus nepieciešamos apstākļus, lai nonāktu pie kvalitatīva un pamatota slēdziena.

Eksperts secinājumu par to, ka sadursme starp viņas a/m Mazda un aiz viņas braucošo a/m VW bija tikai viena, argumentē ar to, ka divu sadursmju gadījumā uz a/m VW vajadzētu būt redzamām divām deformācijām no viņas a/m aizmugurē esošā sakabes āķa. Vēršs tiesas uzmanību uz to, ka 2012.gada 5.janvāra eksperta atzinuma 3.1pp. sākumā eksperts norāda, ka a/m BMW ietriecoties a/m VW, a/m VW tika sagriezta pulksteņrādītāja virzienā. Aplūkojot cietušā a/m VW fotogrāfijas, redzams, ka ir cietusi ne tikai a/m VW atdurstieņa vidusdaļa sakabes āķa dēļ, bet arī kreisais priekšējais stūris. Bojātais kreisais stūris atbilst situācijai, kad a/m VW ieslīpā trajektorijā - sagriezta pulksteņrādītāja virzienā - tiek iestumta viņas a/m Mazda aizmugurē. Tas arī izskaidro, kāpēc nav redzamas otra kontakta ar sakabes āķi pēdas uz a/m VW. Proti, vispirms bija a/m VW vidusdaļas sadursme ar viņas a/m sakabes āķi, savukārt otrs trieciens bija ar a/m VW priekšējo kreiso stūri un viņas a/m aizmugurējo stūri. Attiecīgi divu triecienu ietekmē no aizmugures viņu divas reizes uzstūma priekšā esošajai a/m BMW, nevis viņa pati tajā ieskrēja. Piemēram, pats a/m BMW vadītājs 2011.gada 16.jūnijā paskaidrojumā norāda, ka juta divus triecienus.

Apelācijas sūdzībā tālāk tiek norādīts, ka tiesas jau iepriekš ir konstatējušas VTEB paviršu darbu. Piemēram, krimināllietā Nr.l1390084606

VTEB taisīja 4 atzinumus, kur pirmie trīs bija nepareizi un pretrunā ar pēdējo. Šajā krimināllietā atzinumos secinājumus tāpat kā viņas lietā izdarīja uz subjektīvu novērojumu pamata, kas savukārt pierāda, ka šādu secinājumu izdarīšanas ceļš ir visai kritiski vērtējams. Iepriekš minētais liecina, par to, ka eksperta slēdziens nav sastādīts uz vispusīgi pārbaudītas informācijas pamata, līdz ar ko šis pierādījums nevar novērst saprātīgas šaubas par viņas vainu.

Tiesu kolēģija, pārbaudījusi administratīvā pārkāpuma lietas materiālus, iepazinusies ar apelācijas sūdzības būtību un motīviem, uzskata, ka apelācijas sūdzība ir noraidāma.

Latvijas APK 243.panta ceturtā daļa nosaka, ka, ja vien administratīvā pārkāpuma lietvedībā netiek pierādīts pretējais, bez papildu procesuālo darbību veikšanas par pierādījumu uzskatāmas ziņas par faktiem, kuras administratīvā pārkāpuma konstatēšanas brīdī administratīvā pārkāpuma protokolā fiksējusi amatpersona, bet piektajā daļā norādīts, ka administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas kā pierādījumus var izmantot tikai ticamas, attiecināmas un pieļaujamas ziņas par faktiem. Faktus, kurus saskaņā ar likumu var pierādīt tikai ar noteiktiem pierādīšanas līdzekļiem, nevar nodibināt ne ar kādiem citiem pierādīšanas līdzekļiem.

Latvijas APK 244.pants nosaka, ka institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Latvijas APK 289.^{22} panta pirmā daļa nosaka, ka apelācijas instances tiesa taisa nolēmumu administratīvā pārkāpuma lietā atbilstoši šā kodeksa divdesmit trešās „a" nodaļas prasībām. Minētās nodaļas 289.^{13} panta trešā daļa nosaka, ka, ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai un šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Tiesu kolēģija, pārbaudot administratīvās lietas materiālus to savstarpējā saistībā, secina, ka pirmās instances tiesa izskatot administratīvo lietu ir vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izvērtējusi lietā iegūtos pierādījumus to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas, tādēļ tiesu kolēģija pievienojas gan Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieka 2012.gada 17.janvāra lēmumā Nr.204, gan Administratīvās rajona tiesas 2014.gada 31.janvāra sprieduma motivācijām, kuras uzskata par pareizām, pamatotām un pilnībā pietiekamām, lai saskaņā ar Latvijas APK 289.^{13}panta trešās daļas nosacījumiem neatkārtotu lietā esošo pierādījumu analīzi un šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Tiesu kolēģija norāda, ka, iepazīstoties ar lietā esošo 2012.gada 5.janvāra eksperta atzinumu Nr.11-1759 (l.l.9-11), pirmās instances tiesas sēdes protokolu, kurā atrodas eksperta /pers.K/ liecības no kurām redzams, ka viņš savu eksperta atzinumu uzturēja pilnībā un tiesas sēdē atbildēja uz procesa dalībnieku jautājumiem, nav pamata uzskatīt, ka eksperta atzinums būtu nekvalitatīvs, paviršs vai kā savādāk neizmantojams pierādījums lietā.

Tiesu kolēģija uzskata, ka pirmās instances tiesas spriedumā ir pilnīgi, vispusīgi un objektīvi izvērtēts eksperta atzinums saistībā ar eksperta sniegtajām liecībām tiesas sēdē un apelācijas instances tiesa pievienojas šādam argumentu izklāstam un norāda, ka apelācijas sūdzība nesatur tādas objektīvas norādes, kas varētu radīt šaubas par eksperta atzinuma ticamību un objektivitāti. Bez tam, neticība eksperta atzinuma objektivitātei ar norādi par viņas aizstāvja praksi, nevar būt par pamatu konkrēti šajā lietā esošā eksperta atzinuma atzīšanai par neobjektīvu vai kā citādi nederīgu pierādījumu lietā.

Tiesu kolēģija uzskata, ka pirmās instances tiesas spriedums atstājams negrozīts, bet apelācijas sūdzība ir noraidāma.

Pamatojoties uz augstākminēto un saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{13}, 289.^{21}, 289.^{22}, pantiem, Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģija

n o s p r i e d a:

Administratīvās rajona tiesas 2014.gada 31.janvāra spriedumu atstāt negrozītu, bet /pers. D/ apelācijas sūdzību noraidīt.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sastādīšanas dienā.

Tiesnese referente B.Būmeistere

Tiesneses S.Gļazere

Ž.Vēvere